

Štvrtok 18. januára 2018

Piesne: ES č. 480, 484

Text: Sk 15, 22 – 31

„22Nato sa apoštolovia a starší s celým cirkevným zborom uzniesli vybrať spomedzi seba mužov a poslať s Pavlom a Barnabášom do Antiochie, a to Júdu, prímenom Barsabáša, a Síla, popredných mužov medzi bratmi. 23A napísali im po nich: Apoštolovia a starší bratia posielajú pozdrav bratom, ktorí sú z pohanov a bývajú v Antiochii, Sýrii a Cilícii. 24Keďže sme počuli, že niektorí z nás, hoci sme im to nekázali, znepokojili vás svojimi rečami a poplietli vám myseľ, 25jednomyseľne sme sa uzniesli poslať k vám vybraných mužov s naším milovaným Barnabášom a Pavlom, 26s mužmi, ktorí životy nasadili pre meno nášho Pána Ježiša Krista. 27Poslali sme teda Júdu a Síla, a oni vám aj ústne oznámia to isté. 28Duch Svätý a my sme sa rozhodli neukladať vám nijaké iné bremeno okrem týchto nevyhnutných vecí: 29aby ste sa zdržiavali mäsa modlám obetovaného, krvi, mäsa zo zaduseného a smilstva. Ak sa týchto vecí budete chrániť, dobre urobíte. Majte sa dobre! 30Takto prepustení prišli do Antiochie, zvolali zástup a odovzdali im list. 31Keď ho prečítali, zaradovali sa tomu napomenutiu.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Je medzi nami nemálo ľudí, ktorí si namýšľajú, že v apoštolských dobách to mali kresťania ľahšie. Dokonca si namýšľame, že apoštolovia boli z iného mäsa a kostí ako sme my. Je to naivné a nereálne myslenie. Je pravda, že v ich dobách nebola tlač, rozhlas, televízia – a aké boli aj ich dopravné prostriedky? Na suchu ťava, oslík, na vode lode. Ako aj náš text hovorí, neboli v rovnakom myšlienkovom svete. Podliehali viacerým modlám a pohanským bohom. Vieme, že aj jeruzalemský konvent za cisára Claudia musel riešiť dokonca spor a nejednotnosť medzi apoštolmi Pavlom a Petrom, keď Peter zastával názor, že pohania, ktorí sa chcú stať kresťanmi, sa musia najskôr podrobiť Mojžišovmu

zákonu, a to obriezke, s čím Pavel nesúhlasil. Na vyriešenie rozporov bol prepotrebný osobný styk a životné svedectvo, ktorým sa dokazovalo nasledovanie Krista aj v utrpení. V spore medzi Petrom a Pavlom nakoniec Peter dal za pravdu Pavlovi. Celé dejiny cirkvi, keď kresťania zodpovedne brali úlohu danú nám Pánom pred vstúpením: „Chod'te a čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha svätého a učiac ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ – nám poukazujú na nesvornosť, nedostatok pokory a na to, že tu vždy boli jedinci, ktorí prichádzali v ovčom rúchu, ale v skutočnosti boli vlci hltaví. Boli tu takí, ktorí netúžili slúžiť, ale vládnuť a uzurpovať si moc. Chceli si podmaniť nielen duše, ale aj telá a majetky. Svedectvom toho bol aj celý stredovek, kde sa praktizovala zásada cuius regio, eius religio, teda koho moc, toho náboženstvo. Aj náš text poukazuje na nejednotnosť spoločenstva v Antiochii, ktoré chcú zachrániť a pomôcť mu. Amen.

Modlitba:

Všemohúci Bože, poznávame, že v dejinách cirkvi často prichádzalo k sporom a nesvornosti. Prosíme Ťa, veď nás tak, aby sme nachádzali cesty a spôsoby k pokore a tak aj k jednote. Tvoje slovo nás učí, že rozdelené kráľovstvo pustne a rozdelený dom padá. Nedaj nám upadať do samolúbosti, podceňovať iných s inou mienkou, ale vzbud' medzi nami vodcov, ktorí budú mať úctu a ich slovo bude svetlom pre ostatných. Daj nám viac, ako prosit' vieme a rozumieme. Nech sa deje Tvoja vôľa. Amen.

Mgr. Daniel Šovc, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Levice